

I. IIII

CHARINVS

Duas res simul nō agere decretum est mihi & argumentum
 timoris amoris eloquar; hego idem facio ut alios incomedus
 ubi amoris facere qui aut noctu aut die aut soli aut lune
 Miseras narrant suas quos polego credo humanis querimonis
 Non tanti facere quid uelint aut quid non uelint;
 Vobis narrabo potius meas nunc miseras Grece hec uocatur
 Emporū philemonis; eadem latine mercator mactici
 Iam mercatum hic me meus misit rhodus. Bien nūm iam
 Factū ē postquā abiūdomō ab uoce pia mare forma eximia mulierē
 Sed iam uisum implicatū dicā si opera ē aurib; Atq; ad uortendā
 Vt amū alē bene uigilā; Et hoc parū ē more maiorū instat
 Imep conatū uos sū p̄ndere exilio; Et amorē hec cuncta uicia sectari solent
 Curia egritudo nimiaq; elegantia; hec nō illūq; amant si quēq; attingit
 Magnū atq; solido multae infortunio atq; p̄fecto quisquā sine grandimale
 Requā respiciat studeat elegantia; Sed amorē accedunt etiā hec quēdā uicēs;
 Insonna aerumna error & terror & fuga ineptia stulticiaq; adeo & temeritas
 Incontantia & excessus inmodestia letalantia & cupiditas mali uolentia
 Inicia & cū audita residua inuicia Inopia contumelia & dispensia
 Multiloquiū ipax loquē; hoc ideo fit q; Quē nihil attingunt ad rē nec sunt uidi
 Iam autem p̄ter sepe ad uos fore p̄ore; h̄ pauciloquū rursū idcirco p̄dico
 Quā illū loquā amator adeo callidū facundusq; in rē m̄ sit suā ut possit loq;
 Non uos m̄ sit obmutū loquū n̄ deceat; Eodē quo amorē uenī hac m̄ loquū die
 Illū uos m̄ sit obmutū loquū n̄ deceat; Eodē quo amorē uenī hac m̄ loquū die
 Exponit studio amoris p̄terit meum est amare ualide cepit h̄
 moratice; et eo h̄ce exultat ac illā iā bibit patris;